

پنجابی دینی ادب و قصہ حبیث دی روایت

محمود احسان بزمی، اسٹنسٹ پروفیسر شعبۂ پنجابی، جی سی یونیورسٹی، لاہور

Abstract

In this article it is revealed that in obedience of Holy Prophet Hazrat Mohammad Salallah-o-Alaihe Wasalam Forty Hadees Mubarak were presented collectively to familiarize the common people with sayings or traditions of Holy Prophet (SAW). The objective was that they should be understood, recited and practicized in daily routine life.

سماڑے دین اسلام و قصہ حبیث دی روایت اصل و قصہ حبیث رسول مقبول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں لوکاں تکیر اپڑان دا پر بندھ سی۔ جیہڑا عربی و قصہ اربعین تے اردو و قصہ چالیس احادیث یا چہل حبیث دے نال اگے ٹریا۔ چوتھی صدی ہجری تکیر تدوین حبیث دا کم رت سو ہنے دے کرم تے فضل نال سرے چڑھ چکلیا سی۔ ایس توں بعد ذخیرہ حبیث دیاں مختلف کتاباں دیاں شرحاء لکھیاں جان لگ پیاں۔ کجھ لوکاں نے حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے فرمان موجب ”اربعین“ چالیس احادیث، چہل حبیث یا چاھی حبیث دیاں دے مجموعے تیار کیتے اوہناں دے سامنے آپ سرکار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا ایہہ ارشاد گرامی سی:

ترجمہ: ”میری امت و چوں جیہڑا چاھی حبیث دینی کماں دے حوالے نال یاد کرے گا، یاد کروئے کا اللہ تعالیٰ اوہنوں حشر دیہاڑے فہیاں دے جھتے و چوں انھائے گا۔“ (التاریخ الکبیر۔ لمحاری)

عام طور تے ”اربعین“ دے حوالے نال درج ذیل محدثین عظام، آئمہ کرام علامات تے فقیہاں دے نام سامنے آندے نیں۔ ایہناں سبھناں نے اربعین دی روایت نوں نبھاؤندیاں آؤں والے لوکاں لئی ریت روایت دے طور قائم کیتا۔ ایس طرح ایہہ مبارک سلسلہ ہُن تکیر چلدا آرہیا اے۔ ”عبداللہ بن مبارک المرزوqi، احمد بن حرب نیشاپوری، محمد بن اسلم الطوسی، حسن بن صفوان السفی، ابو بکر محمد بن حسین البغدادی، ابو بکر محمد بن ابراهیم الحنفی، ابو بکر علی عمر الدارقطنی، حافظ محمد بن عبد اللہ الجوزی نیشاپوری، حافظ ابو عبد اللہ محمد بن عبد اللہ الحاکم نیشاپوری، ابو نعیم احمد بن عبد اللہ الاصفہانی، ابو عثمان اسماعیل بن عبد الرحمن، ابو القاسم القشیری، ابو

بکر محمد بن ابراہیم الاصفہانی، شیخ الاسلام عبداللہ بن محمد الانصاری، ابو بکر احمد بن حسین لیثیقی، حافظ ابو عبد اللہ قاسم بن الفضل الاصفہانی، محمد بن احمد الغزالی، سید علی حسین بن شہاب، ابو منصور عبد الخالق بن ظاہر الشخانی، علی بن الحسن ابن عساکر، حافظ عبد اللہ الزھادی، شمس الدین محمد بن احمد یکنی، محی الدین یحییٰ بن شرف النووی، مسعود بن عمر انفتازانی، شیخ محمد بن یوسف حسینی دہلوی، شیخ خواجہ حسینی بن شمس الدین، ملا عبد الرحمن جامی، امام جلال الدین السیوطی، شمس الدین محمد بن علی احمد مشقی، شیخ شہاب الدین المکی، شیخ احمد سہندی مجدد الف ثانی، شیخ عبدالحق محدث بن سیف الدین بخاری، محی الدین اور گنزیب عالمگیر (دو مجموعے) شاہ ولی اللہ دہلوی، شیخ علی کبیر حسینی اللہ آبادی، سید اولاد حسین قوجی، شاہ محمد اسحاق فاروقی، شیخ عبدالباسط قوچی، ولایت علی عظیم آبادی، عنایت احمد کاکوروی، محمد شاہ صدیق سہروردی دہلوی، نواب سید صدیق حسین رئیس بھوپال، شیخ صبغۃ اللہ مدراسی، شیخ ادريس دہلوی، نواب سید صدیق حسین رئیس بھوپال، شیخ ادريس ٹکرامی، قادر بخش سہرامی، الہی بخش بڑاکری، ابو البرکات حیدر آبادی، احمد رضا خاں بریلوی، ابوالقاسم سیف بخاری، ابوالوفا شاہ اللہ امترسی، ابراہیم میر سیالکوٹی، عبدالجید خادم سوہروی، احمد علی لاہوری، عبدالحکیم فاروقی، ادارہ دارالحدیث رحمانیہ دہلی، سرفراز احمد گجراتی، محمد صادق سیالکوٹی، عبداللہ گورکھپوری، مفتی محمد شفیع، محمد عطاء الرحمن قریشی نے ”اربعین“ جد کے عبدالواحد راخ غرفانی احسن الکلام میرزادہ ہوشیار پوری نے فرمودات رحمۃ اللعالمین، حکیم محمد سعید نے خوب سیرت دے نال احادیث مبارکہ نوں لوکاں تکمیر اپڑایا۔ ایسے طرح پروفیسر چوہری عبدالحفیظ تے پروفیسر ظفر اقبال (سابقہ اساتذہ شعبۂ اسلامیات یونیورسٹی آف انجینئرنگ ایئنڈ ٹکنالوجی، لاہور) پروفیسر محمد اقبال جاوید تے پروفیسر غلام رسول عدیم ہوراں ”چہل حدیث“ دے حوالے نال لکھتاں لکھیاں۔

پنجابی دینی ادب و چ دی وجہیاں زباناں وائکن ”اربعین“ دی روایت اگے ٹوڑی بہت سارے اہل علم وفضل ایں روایت نوں ”چہل حدیث“ (متجم) بنیان پنجابی دا سرناواں دے کے عام لوکاں دے استفادے لئی پیش کردے رہے ایہناں دی کوئی کپی پیدھی تعداد تے متھی نہیں جاسکدی البتہ تذکریاں تے ادبی تواریخاں مطابق کجھ نال ضرور سامنے آوندے نیں ایں مضمون وچ اوہناں وچوں تدبی تے جدید کجھ لوکاں دیاں کاؤشاں دا جائزہ لینا مقصوداے۔ پنجابی وچ تراجم چہل حدیث زیادہ تر منظوم نہیں۔ پروفیسر شیر حسین دا ایں نوعیت دا پنجابی نثر و ق ترجمہ چالھی حدیثاں دے سرناویں یئھ طباعت دے مراحل وچ اے ایہہ ترجمہ اپنی ملد اے۔ بقول بشیر حسین ناظم:

”بہت سے لوگوں نے اسلام کی اساسی باتوں کو لوگوں تک پہنچانے کے لیے چالیس احادیث

مبارکہ کے تراجم کیے ہیں۔ مولانا عبداللہ عبدی کی پنجابی زبان میں ترجمہ کردہ چہل حدیث

کے نام سے پہلی کتاب ہے جو بہر حال نافع الناس ہے۔“^۱

ایسے طرح ترجمہ صحیح مسلم مولانا عبد العزیز بن مولانا غلام رسول قلعوی، قلعہ مہیاں سنگھ گوجرانوالہ دی دس پینتیسی اے۔ جیہڑا 1308 ہجری تے 1890ء وچ سامنے آیا۔ ایہدے بارے بشیر حسین ناظم دے بقول ”صحیح مسلم، صحیح بخاری کے بعد حدیث کے مستند مجموعوں میں سے ہے، جو امام مسلم بن حجاج ابو الحسن قشیری رحمۃ اللہ علیہ کی تدوین ہے مولانا عبد العزیز بن غلام رسول نے اس کا نہایت سلیمانی اور عام فہم پنجابی ترجمہ کر کے عام مسلمانوں پر خاص احسان کیا ہے۔“^۲

محمد احتقن بھٹی ہوراں اپنی کتاب تذکرہ مولانا غلام رسول قلعوی وچ مولانا عبد العزیز دے ترجمہ صحیح مسلم دا نال ”عمدة التاج“ دیا اے۔ ”صحیح مسلم کا ترجمہ“ ”عمدة التاج“ کے نام سے شروع کیا تو ایک پارے کے بعد معاملہ ٹھپ ہو گیا۔“^۳

ریاض احمد شاد (ڈاکٹر) ^۴ نے اپنے ”ضمون“ صدیق لالی دی حیاتی تے شاعری وچ اسلامی رنگ شائع شدہ مجلہ ”کھون“ پندرہویں صدی ہجری نمبر وچ صفحہ 60 آتے محمد صدیق لالی دے ترجمہ چہل حدیث بارے دس پائی اے۔ بقول اوہناں دے:

”ایس رسالے وچ شاعر نے چالیسہ (40) حدیثاں نوں نظمایا اے ہر حدیث دے نال اک حکایت دی بیان کیتی اے سن تصنیف 1124 ہجری اے اوہناں دے مجموعہ چہل حدیث وچوں تریجی حدیث دی منظوم تشریح کردے نیں جیہدے وچ سخاوت دی تلقین کیتی گئی اے:

تریجی ایہہ حدیث نبی دی سید عرب عجم دی بن مسعود روایت کیتی وچ کتاب نجم دی
اللہ نوں اوہ بہت پیارا جو کوئی کرے سخاوت توڑے دیوے ادھ چھوہارا سینو ایہہ حکایت
رابعہ بصری کے چلی، لگی کرن تیاری جنگل وچ بول پیا کہ کتا کوک تاری
ڈنگھا کھوہ پہاڑی دے وچ اوتحے ڈل نہ رسا موزہ لا بنایوس بوكا، چادر وٹیوں رسا
پانی سگ پوا یوں، راتیں حضرت خوابے ڈٹھا رابعہ تیوں مخیا رب جد کتا رجن بیٹھا
پنجابی دینی ادب وچ اک سرکدھویں شخصیت مفسر قرآن، محدث تے فقیہہ حافظ محمد لکھوی ہوراں
دے بیٹھے مولانا محبی الدین عبد الرحمن لکھوی دے ترجمہ اربعین ندوی بربان پنجابی بارے محمد احتقن اپنی کتاب
”تذکرہ مولانا محبی الدین لکھوی“، حالات، خدمات، خاندان بارے ذکر کردے نیں۔ ایہدے توں پتہ چلدا
اے پئی مولانا محبی الدین عبد الرحمن لکھوی ہوراں دی پنجابی زبان وچ عربی دی اربعین از امام شرف الدین
ندوی دا ترجمہ کیتا سی۔ جیہدے وچ چاھی حدیثاں دا ترجمہ تے تشریح شامل سی۔^۵

عبداللہ عبدی، محمد صدیق لالی دے چہل حدیث دے ترجمیاں تے مولانا محبی الدین عبد الرحمن دے پنجابی ترجمہ ”اربعین ندوی“ توں بعد اج توں اک سوست ورہے پہلاں حضرت مولانا الحمد ابی الحبیب محمد

صدقیق فاروقی حنفی چشتی نقشبندی مجددی ہو راں دو کتاباں ”تفسیر انیس صدقیق“ کے نظم، ترجمہ قرآنی آیات اسلامی شرعی مواد فیض بخش سیمہ پر لیں فیروز پور توں سولہ ۱۶ صفحیاں وچ چھپوا یا ”چہل حدیث صدقیق“ دے سرناویں پیٹھ چالھی حدیثاں دا جموم ۱۳۲۶ھ تے ۱۹۰۸ء وچ خاکپائے اولیاء اللہ خاکسار ولی اللہ صدقیق دی تصحیح تے فرمائش اُتے ایہنوں وی فیض بخش سیمہ پر لیں فیروز پور (حال اندیا) توں چھپوا یا۔ ایہدی دس پیشہ حسین ناظم ہو راں وی اپنے مضامون ”ترجمم“ مشمول بنجای زبان و ادب کی مختصر تاریخ، مرتبہ ڈاکٹر انعام الحق جاوید، مقدارہ قومی زبان، اسلام آباد طبع سوم ۲۰۰۶ء ص ۳۲۶ اُتے پائی اے۔ ایہدا سائز ”6x9“ تے کل صفحات 48 سن۔ ٹائیپل صفحے اُتے سھ توں پہلاں ”قال رسول اللہ تعالیٰ صلی اللہ علیہ وسلم“ من یو اللہ بہ خیراً یققہ فی الدین“ درج اے۔ ایہدا طریق ایہہ وے پئی پہلے صفحے اُتے اربعین لکھ کے ”بِمَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ“ توں بعد اللہ تعالیٰ دی حمد لکھی اے:

لکھ کروڑ محمد شناکیں ساؤے سر جن والے تائیں
جسے دسیاں علم عطاکیں گنیاں انت شمار نہ آکیں
ہر دم شکر الائیندا

فربے حد درود شماراں بنی محمد شہ سرداراں
بھی کل آل تے سبھناں یاراں آخر تکیر تابعداراں
صلی اللہ بولا یکنیدا

چہل حدیث بنی دی بھائی میں صدقیق نے کھول سنائی
جسے چالی یاد کرائی دین دی فیر اگانہ پیونچائی
نال فقیہاں آکنیدا

یاد کرے جس مومن بھاوے پڑھ کے بھائیاں خوب سناوے
روز قیامت درج پاوے بنی شفاعت اوں کراوے
آپ گواہ فرمانیدا

صحیح حدیث مسلم لیا یہور بخاریوں حصہ پایا
چھیاں صحابوں اندر آیا بھی مشکوہ نوں نال رلایا
جتھ کوئی ضعف نہ آکنیدا^{۱۵}

صدقیق فاروقی ہو راں دے ایس جموعے دی املا پرانی اے۔ چند چونویں لفظ ملاحظہ ہوں:
”تھبہ (تھ) وکھاوے (وکھاوے) کجہ (کجہ) بھائی (بھائی) پڑھایا (پڑھایا) بھراواں (بھراواں)
پچھائی (پچھائی) پچھیا (پچھیا) سکھلائے (سکھلائے)

چہل حدیث فارقی و چہل مترجم نے احادیث مبارکہ نمبر وارتبت مجموعہ حدیث داصفحہ نمبر دا حوالہ دے کے عربی متن نال دیتا نیں تے فیر منظوم پنجابی لکھ دتا اے۔ ایس مقاٹے وچ ایس گل دا پر بندھ کیتا گیا اے پئی حدیث مبارکہ دا اردو ترجمہ دی نال دے کے عربی متن دی تفہیم وچ سوکھت پیدا کیتی جاوے تانجے مترجم دی منظوم کاوش دا پدھر متحیا جاسکے۔

طریق:

حدیث نمبر 1: بخاری ص 2

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم إنما الاعمال بنيات وإنما لامری مانوی۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا تمام اعمال کا دار و مدار نیت پر ہے اور بلاشک آدمی کے لیے وہی کچھ ہے جس کی اس نے نیت کی۔

حضرت ساؤے چ فرماون نیت نال اعمال سوہاون
جتی ہی کہی نیت لیاون اوہ وج درجے پاؤں
نیک ارادہ چاہیندا^۹

حدیث نمبر 2: مسلم مع نوی نمبر 47 ج 1

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ذاق طعم الايمان من يرضي بالله ربا وبالاسلام
دینا وبحمد صلی اللہ علیہ وسلم رسولا۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا اس نے ایمان کا ذائقہ پالیا ہے جو اللہ کو رب مانے اسلام کو دین مانے اور محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو نبی مانے پر راضی ہو گیا۔

او سنے ذوق ایماندا پایا جس اللہ نوں رب سچایا
دین اسلام تے راضی آیا بنی محمد شوق منایا
دل تھیں خوش ہو جائیدا^{۱۰}

حدیث نمبر 3: بخاری ص 7

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم لا يوم من أحدكم حتى أكون أحب اليه من والده و ولده والناس اجمعين۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا تم میں سے اس وقت تک کوئی مؤمن نہیں ہو سکتا جب تک مجھے اپنے ماں باپ، اپنی اولاد اور سارے لوگوں سے زیادہ محبوب نہ سمجھے۔

پکا مؤمن اوہو ہووے جسنوں میری حب ہو جاوے

پیو بیٹا کل بندے ہٹاوے سبھہ تھیں پیارا مینوں پاؤے
دلوں بجانوں آئیندہ اللہ

حدیث نمبر 7: بخاری ص 6

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم بنی الاسلام علی خمس شہادۃ ان لا اله الا اللہ
وان محمددا رسول اللہ واقم الصلوۃ وابیاء الزکوۃ والحج وصوم رمضان۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا اسلام کی بنیاد پانچ چیزوں پر رکھی گئی ہے۔
گواہی دیتا اس بات کی کہ اس کے سوا کوئی معبد نہیں اور بے شک محدث صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اللہ کے رسول ہیں۔ نماز قائم کرنا زکوۃ ادا کرنا، حج کرنا اور رمضان کے روزے رکھنا۔

پنج تھمین اسلام نکایا دیوے شہادت رب ہک پایا
شہد بنی محمد آیا حق نماز زکوۃ ادا یا
حج تے روزے لیائیدا۔

حدیث نمبر 11: موطا امام محمد نمبر 208

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ان لکل دین خلقا و خلق الاسلام الحیاء۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ہر دین میں ایک اخلاق ہوتا ہے۔ جبکہ
اسلام کا اخلاق شرم و حیا ہے۔

بہتے دین نبیاں آئے ہر دین اندر خلق سوہائے
خلق اسلام دا جان حیا اے چنگے ول حضرت سکھلائے
مومن دل وچ لائیدا۔

یعنی ہر دین اندر ”خلق“، دا کوئی نہ کوئی انداز موجود ہندا اے اسلام وچ ایہہ مقام حیانوں دتا گیا اے
ایمان تے حیالازم ملزم نہیں۔

حدیث نمبر 15: ترمذی ح 1 ص 104

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فقیہ واحد اشد علی الشیطان من الف عابد۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ایک فقیہ شیطان پر ہزار عابدوں سے بھی
زیادہ سخت ہوتا ہے۔

ہک فقیہہ حضرت فرمادے شیطان اوتنے کڑا آوے
دو سو عابد تھیں وجادے عابد نوں کدے دھوکہا دیوے

فَقِيهٌ هُنَّ دُوْكَهَا كَحَانِيَنِد۱۴۱

فقیہ لیئے دین وچ غور فکرتے دینی امور سکھن تے سکھان والا اک خاص طرح دی سوچ بوجہ دا مالک ہنداء اے ایہہ اپنے علم تے شعور پاروں اک خاص طرح دے چانن وچ ہنداء۔ شیطان ورہیاں بدھی عبادت کرن والے نوں گراہ پاسکد اے لیکن اک فقیہ اُتے اوہدا وار اہڈا مشکل ہنداء۔

حدیث نمبر 20: مشکوہ از ابو داؤد ص 28

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ان اللہ عزوجل یبعث لهذا لامة علی راس کل
مائة سنة بحد دلها دینها۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا بے شک اللہ عزوجل اس امت کے لیے ہر صدی کے شروع میں ایک مجدد بھیجا ہے جو اس کے دین کی تجدید کرتا ہے۔

جد کدے صدی شروع وچ ہووے ہک مجدد رب بناؤے
علم دین دارا وکھاوے علم سکھاوے دین ودھاوے
جو منے تر جائید۱۵۱

امت دے مختلف علماء، فقہاء، مشائخ دی فضیلت دے نال نال اوہناں دے فرائض منصبی دی دی وضاحت کیتی گئی اے۔ لیئنی صدی دے شروع دے سالاں وچ دین اسلام دی تجدید تے ترویج ائی کوئی نہ کوئی وڈا علم سامنے آنداء۔ جیہد یاں تعلیمات الگے کئی سورہ ہیاں لینیکافی ہندیاں نیں۔

حدیث نمبر 34: سخاری ص 11

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فی الحدیث احباب الدین الی اللہ ماذم علیہ صاحبہ۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا اللہ کے ہاں دین میں پسندیدہ عمل وہ ہے جس کا کرنے والا اس پر ہیٹھی اختیار کرے۔

اوہ عبادت رب نوں پیاری جستے بندے نیت دہاری
کرے ہمیشہ پوری ثاری نبی نے ول سکھائے کاری
رب راشی ہو جائید۱۶۱

لیئنی عبادت وچ ہیٹھی تے دوام اوہدی قدر و قیمت و دھاؤنداء۔ تھوڑے عرصے ائی کوئی کم کرنا، یا متذبذب یعنی double minded ہو کے کم کرنا وقت نہیں رکھدا سکوں کوئی چیز یا کم بھاویں مقدار وچ گھٹ ای ہووے لیکن استقلال تے ہیٹھی ہووے اوہ فائدہ مند ہو سکد اے پھر اتے قطرہ قطرہ پانی ڈگ کے سوراخ کر دیندا اے لیکن پھاڑی یا سیلانی پانی داؤ داریا کوئی تبدیلی لیا ڈان توں بغیر اگے رڑھ جاندا اے۔

حدیث نمبر 42: ترمذی ص

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم إِنَّ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يُشَفَّعُ لِلْعَنَامِ مِنَ النَّاسِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُشَفَّعُ لِلْقَبِيلَةِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُشَفَّعُ لِلْعَصَبَةِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُشَفَّعُ لِلرَّجُلِ حَتَّى يَدْخُلَا الْجَنَّةَ۔

امتی میری شفاعت لیاون کئی جماعت ساتھ لے جاوں
کئی ساری کل نوں بخشاؤں کئی چالیاں تک چھٹکاؤں
کئی ہک تاں کل جائیداۓ

چالی حدیثاں بیان کرن توں بعد فاروقی صاحب چالی ہوردا اضافہ کر کے ذخیرہ و دھادیندے نیں۔

چالی ہور حدیثاں لیاواں خاطر پیاریاں لکھ وکھاواں
علم نبیدا یاد کراواں پڑھن سناؤں بھراواں

دونارجہ پائیداۓ

ایہناں وچوں پہلی حدیث صحیح مسلم دی دو جی جلد و چوں ائی گئی اے۔

حدیث نمبر 1: مسلم ص 321 ج 2

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم المسلمين کر جل واحد ان اشتکی عینہ اشتکے
کله و ان اشتکی راسہ اشتکی کله۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا تمام مسلمان فرد واحد کی مانند ہیں اگر اس کی
آنکھ دکھتی ہے تو سارا جسم دکھتا ہے اور اگر اس کے سر میں تکلیف ہوتی ہے تو سارا جسم تکلیف
میں بیٹلا ہو جاتا ہے۔

کل مسلم کہ بندہ جانی کہ دو جے دا عضو پیکانی
اکھ دکھے تاں کل دکھانی سر دکھے کل دکھدا سیانی
بنی مثال سنائیداۓ

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم المسلم من سلم المسلمين من لسانه ویدہ
والماهجر من هجر ما نهى اللہ عنہ۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا مسلمان وہ ہے جس کے ہاتھ اور زبان سے
دوسرے مسلمان محفوظ ہوا اور مهاجر وہ ہے جو اللہ کی معنگ کردہ چیزوں سے رُک جائے۔

چنگا مسلم او ہو ہندہ جیہڑا جھو تے ہتھ نوں ٹھملدا
مسلمان او تے ظلم نہ کردا اوہ مهاجر جیہڑا ہندہ

جس تھیں رب ہٹائید ۲۱

حدیث نمبر ۱۵: مشکوٰۃ ص ۴۱۹ از ابو داؤد

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ان احباب الاعمال الی اللہ تعالیٰ الحب للہ تعالیٰ
والبغض فی اللہ۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا اللہ تعالیٰ کے ہاں پسندیدہ اعمال میں سے
ایک یہ ہے کہ محبت ہو تو اللہ کے لئے اور بغض ہو تو اللہ کے لئے۔

رب نوں دو کم پیارے آئیں اللہ خاطر حب رکھائیں
نیکاں نال محبت پائیں رب دی خاطر بغض لیاں
بدان عداوت لیا یہند ۲۱

حدیث نمبر ۳۳: مشکوٰۃ ص ۱۷۱ از بخاری و مسلم

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم من صام يوماً فی سبیل اللہ أبعد اللہ وجھه من
النار اربعین خریفاً۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا جس نے اللہ کے راستے میں ایک نفلی روزہ
رکھا اللہ نے اس کے چہرے کو جہنم کی آگ سے ۲۰ سال کی مقدار میں دور کر دیا۔

نفلی روزہ کوئی اداۓ رب دی خاطر مک لیاوے
رب اوسرا مونہہ دور کراوے اگ تھیں ستر سال بتاوے
روزہ ڈھال سو یہند ۲۲

حدیث ۴۰ مسلم ص ۳۴۶ ج ۲

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم یا بھا الناس توبوا الی اللہ فانی اتوب الی اللہ فی اليوم مائة مرّة۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا اے لوگوں سے توبہ کیا کرو میں ایک دن میں
سو مرتبہ توبہ کرتا ہوں۔

اے بندیوں توبہ لے آؤ اللہ ول رجوع کراوے
میں توبہ سوار بھراوہ ہر دن سن دل نوں سمجھاؤ
کیا خودوں سکھائید ۲۳

تمت بالخیر ۲۴ لکھ کے کتاب مک جانی چاہی دی سی لیکن ص ۲۸ تے ہو راحادیث یاں حدیثاں لیاں
دا ذکر کیتا اے تے بخاری، ترمذی، ابو داؤد، مسلم تے موطا امام مالک توں حدیثاں چُن کے ترجمہ کردے

نیں۔ ۲۵ تے پنج نماز نیز دیگر نمازاں اشراق، چاشت، زوال، اوین، تجھ، صلوٰۃ الحاجت استخارہ بارے احادیث لیا کے ایہناں دا ترجمہ کر کے سبھ وضاحت کیتی اے۔
وئی لئی ۶۷ مشکوٰۃ نمبر 101 توں حدیث بابت صلوٰۃ الحجہ بارے لیاندے نیں۔

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ان فی الجنة غُرْفَۃٌ يُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ باطِنِهَا وَيَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا اعْدَالُهُ لَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَّهُ كَلامٌ وَاطَّعَمَ الطَّعَامَ وَتَابَ الصَّيَامَ وَصَلَّى بِاللَّلِيْلِ وَالنَّاسِ بِنَامٍ۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ہے شک جنت میں ایسے کمرے ہو گئے کہ جن کا ظاہر ان کے باطن سے اور ان کا باطن ان کے ظاہر سے صاف نظر آئے گا۔ اللہ نے ان کو ان کے لیے تیار کر رکھا ہے جو گفتگو میں نرمی پیدا کرے کھانا کھلائے۔ روزے کی پیروی کرے اور لوگوں کے سوتے میں وہ نماز پڑھے۔

جنت وچہ چوبارے آون باہروں اندر صاف وساون
اندروں باہر کل لگاؤں تیار کیتے رب اونہاں کارن
صفتاں چار جو لیانیدا

چنگی نزم کلام الاوے للٰہ خوب طعام کھوادے
روزے بھی اوہ بہت لیاوے نالے رات نماز اداوے
بندے ستیاں لیانیدا

ص 41 تے چہل حدیث بارے حدیث مشکوٰۃ ص 28 توں لیاندے نیں۔

قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم من حفظ من امته اربعین حدیثاً فی امر دینها
بعث اللہ فقیہا وکنت له یوم القيمة شافعاً وشهیداً۔

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا جس نے میری امت میں سے چالیس احادیث کو یاد کیا جو دین کے متعلقہ ہیں۔ اس کو اللہ فقیہ بن کر انہائیں گے اور میں اس کی شفاعت بھی کروں گا اور گواہی بھی دوں گا۔

چہل حدیث جویا ذراوے دین امت نوں پہنچاوے
اوسمیوں رب فقیہ اوٹھاوے کرائ شفاعت درجے پاوے
بھی میں شاہد آئیدا

چہل حدیث دا حکم جتھ آیا اوتحے نووی ایں لکھایا
ایہ کئی اسناداں تھیں پایا ضعف اس قوت درجہ لیایا

وچہ اعمال سوہائیدا

عبد الحق اتھ ایں لکھایا ایں حدیث دا حکم جد آیا
بہتیاں چہل نوں جمع کرایا آس شفاعت ہر کوئی لیا
آس شہادت لیائیدا

میں بھی آس شفاعت لیا بھائیاں نوں بھی ول سکھایا
حضرت دے دریا وچ آیا اتوہوں سیکھراں لعل جگایا
مومناں خاطر لیائیدا

اوہناں تھیں سوہنا ہار بنیا سوڑیاں دا خوب سوہائیا
پنخے ہٹاں اس وچ پھسن پایا پیاریاں بھائیانے ول بھایا
دلوں پسند لے آئیدا^{۴۸}

ص 45 تا 48 تے ”ایات محبت آیات از منشی الہی بخش نمبردار کیلاں مرید خاندان با اخلاص“ دے
سرنوادیں پیٹھ اپنے مرشد بارے شعر آکھدیں نیں:

مرشد میرا رہبر کامل حسیوں نبوں اعلیٰ
اہل شریعت اہل طریقت عالم خاص نرالا
مفتشی خنی مذہب سیدا چن ہو روشنائیاں
غیر مقلد سرڑے، خنیاں بھائیاں خوشیاں آئیاں
مولوی نور محمد صاحب حنفی سوت اندر
نانا میرے مرشد دے جو تھروش شرع پنگبر^{۴۹}
احقر العباد و افتر الامر اد تراب الاقدام اہل الیقین قمر الدین کاتب عفی عنہ عادل گڑو گھی۔

روایت مطابق سیھتوں اخیر تے کتاب دا کاتب اپنا ناں پتھ کھدا سی تاکہ پڑھن والیاں نوں جانکاری ملے۔^{۵۰}

مظہر مے نیں بول ازاں خیال:

مرحوم امین خیال ہو ریں پنجابی زبان و ادب وچ ڈاہڈی اچھتا رکھدے نیں۔ اوہناں دی شاعری
اچ پدھر دی شاعری اے۔ اپنی قادر الکلامی، ڈوہنگے مشاہدے، منفرد اظہار تے نویکلی سوچ پاروں سہانتا تے
ماننا دے اپنے درجے اُتے فائز نیں۔ اوہناں دیاں کتاباں پچھہ راں، شرلاٹے (شعری مجموعے) سی حرمنی محمد
دین (مرتبہ خود) گلاں دین اسلام دیاں (1995ء) ذکر جو گ نیں۔ مٹھوے نیں بول اصل وچ پنجابی دینی
ادب وچ چہل حدیث دی روایت نوں اگے و دھاوندی اے۔ اوہناں وی چاہی حدیثاں نوں منظوم صورت وچ پیش
کیتیا اے۔ ایہہ کتاب وی اصل وچ عربی تے اردو زبان والی ”اربعین“ یا ”چالیس احادیث“ دے سلسلے دی اک کڑی
اے لیکن ایہداناں ”چہل حدیث“ دی تھاں رسول کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے مونہہ مبارک وچوں نکلے ہوئے
مٹھوے بولالاں یعنی دوچے لفظاں وچ حدیثاں نوں نظم دی صورت وچ آسان، سادہ تے رواں لفظاں را ہیں لوگاں

دے استفادے لئی پیش کیتا گیا اے اک اُنھے اُستاد تے کھوج کار پروفیسر محمد شریف چوہدری ہو راں دی نظر وچ ”مٹھڑے نیں بول“ دے اگھروں گن کجھ اس طرح نیں (اردو عبارت نوں پنجابی وچ لکھیا گیا اے):

☆ تمام حدیثاں ذخیرہ حدیث دیاں معروف کتاباں توں لئیاں گئیاں نیں۔

☆ پوری حدیث درج کرن دی تھاں صرف اوہ حصہ لکھیا اے جیہڑا معاشرتی زندگی لئی ضروری اے تے اپنی اظہار وچ مکمل طور تے کسے نہ کے شعبہ زندگی نال تعلق رکھدا اے۔

☆ اوہناں نے حدیث دارواں پنجابی وچ منظوم ترجمہ کیتا اے تے ایہدا گھیرا و دھان لئی نویں سوچ رکھن والے پڑھے لکھے لوکاں لئی اردو تے انگریزی ترجمہ دی نال ای دے دتا اے۔

بقول پروفیسر محمد شریف چوہدری ”ہر حدیث کا آسان، عام فہم اور رواں پنجابی میں منظوم ترجمہ ہے اور متن کے بہت قریب ہے فتنی اور فکری محاسن کو خوبصورتی سے اشعار میں سموکر خیال صاحب نے ادب عالیہ میں ایک اچھا اضافہ کیا ہے کلام میں جہاں اور بہت سی خوبیاں ہیں وہاں ایک ہی وزن، بھر اور ایک ہی شعر میں مفہوم کوڈھنگ سے ادا کرتے ہوئے فنکارانہ انداز اختیار کیا ہے۔“^{۱۳}

ایہہ لکھت پہلی وار بیان ۱۴۱۸ھ ۱۹۹۷ء وچ چھپ کے سامنے آئی چھاپن والے گل پہلی کیشنز گرجا گلگی امین خیال والی گورانوالہ سن تے چھاپ خانہ نصرت پر لیں لا ہو رسی۔ کل صفحات اسی ۸۰ تے ہدیہ لئی صرف دعاواں دی بتیں کیتی گئی سی۔ کتاب داناں حیم عبد الطیف عارف مصنف کملی والا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم شان حضور منظوم پنجابی سیرت دی نعت دا پہلا مرصعہ ”کملی والیا میں صدقے تیرے مٹھڑے نیں بول“ وچوں لیا گیا اے ایہہ نعت ہتھی لکھت وچ موجود اے۔ ایسے طرح محمد شریف، نعت شریف، عشقے اوہدیاں بولالاں توں تے شکر الحمد للہ امین خیال ہو راں دا منظوم کلام وی موجوداے صفحہ ۱۷ توں لیکے ۳۳ تک پروفیسر محمد شریف چوہدری، گورنمنٹ کالج گورانوالہ دا لکھیا ہو یا تفصیلی مقدمہ اے اوہناں تعارف حدیث، اقسام حدیث اصول حدیث (روایت تے درایت) دی وضاحت کر دیاں علم الحدیث دیاں دو جیاں معلومات بارے بھروسیں جانکاری دتی اے۔ حدیث دی ضرورت و اہمیت تے ”اربعین“ یعنی چاہی حدیثاں دی روایت بارے ۱۸۱ ہجری توں لیکے ۱۴۱۸ء ہجری تک دیاں لکھتاں دی فہرست دتی اے۔ ایہہ اوہناں دا بہت وڈا کارنامہ اے۔ حدیثاں دا انگریزی ترجمہ پروفیسر غلام رسول عدیم تے نظر ثانی دانیال گیلانی نے کیتی اے۔ حوالیاں دی تلاش پروفیسر عدیم تے پروفیسر شریف چوہدری دارلواں کارنامہ اے۔

طریق:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَاتِ وَ إِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَّا نُوَيَّ. (بخاری باب کیف بدء الوحی)

”بے شک اعمال کا دارو مدار نیتوں پر ہے اور ہر شخص کو وہی اجر ملے گا جس کی اس نے نیت کی۔“

The reward of deeds depends upon intentions and every person will get the reward according to what he intended.

عملاءِ دا مُدھ نیت ہوندی آکھے بنی ربانا
ہر بندے نے اجر خدا توں نیت سیتیں پانا ۳۲

حدیث نمبر 10: حرم دلی

مَنْ لَا يَرْحَمْ لَا يُرْحَمْ۔ (بخاری۔ کتاب الادب)
جو حرم نہیں کرتا اس پر حرم نہیں کیا جاتا۔

He who does not take pity on other is not dealt with kindness.

جو لوکاں تے رحم نہیں کردا ترس نہیں جو کھاندا
ایسے بندے اُتے ہرگز رحم نہیں کیتا جاندا ۳۳

حدیث نمبر 28: ملاوت

من غش فلیس منا۔ (مسلم۔ کتاب الایمان)
جس نے ملاوت کی وہ ہم میں سے نہیں۔

An adulterer has nothing to do with us

کیتی جس نے ملاوت نالے رلے نوں عیب نہ جاتا
کملی والے آکھن اورہا ساؤے نال کیہے ناتا ۳۴

حدیث: 39 شکرگزاری

لَا يَشْكُرُ اللَّهُ مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ۔ (ابوداؤد۔ کتاب الادب)
”جو لوگوں کا شکریہ ادا نہیں کرتا وہ اللہ تعالیٰ کا بھی شکر ادا نہیں کرتا۔“

He, who is not thankful to men, is not thankful to God

جیہڑے بندے بندے دا ای شکرگزار نہیں ہونا
اس بندے رب سچے دا وی شکرگزار نہیں ہونا ۳۵
اسیں ویکھیا پئی امین خیال اپنیاں منظوم ترجمہ شدہ مختصر احادیث مبارکہ نوں اک سرناواں دے کے
بیان کر دے نیں ایسے تفہیم دے عمل نوں سوکھاتے سوایا کرن دا سوہناتے من موہنا ڈھنگ اے۔

چالھی حدیثاں از پروفسر شبیر حسین:

چالھی حدیثاں دی روایت نوں اگے ودھاًندیاں سید شبیر حسین ہو راں اپنے زیر طبع مجموعے چالھی حدیثاں اندر ودھیرے تحریر کیتے نیں اونہاں حدیث شروع کرن توں پہلاں ”بِسْمِ اللّٰهِ“ تے اوہدا ترجمہ لکھیا۔ اے فیر حدیث پاک راوی توں سدھے حضور پاک صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نال جوڑ کے بیان کیتی اے۔ ایں توں بعد ترجمہ بنجابی سادہ نشر وچ کر کے عام لوکاں دے استفادہ لئی پیش کیتیا اے۔ بیان کیتی حدیث جیکر دو جے حدیث دے مجموعیاں تے دوجیاں کتاباں وچ موجوداے تے ایہدا وی ذکر کیتیا اے جویں سنن ترمذی، سنن نسائی، سنن ابن ماجہ، منند الحمیدی، ابن الجارود، مؤطا، مندر، الطیالی، مندر براز، صحیح ابن خزیمہ، صحیح ابن حبان، حلفیۃ الاولیاء، سنن نبیقی، کتاب المعرفۃ، تاریخ بغداد، شرح السنۃ، منند احمد، اربعین نووی وغیرہ۔ ایں مجموعے ”چالھی حدیثاں“ وچ درج کیتیاں ہویاں حدیثاں وچ سبھ توں پہلی حدیث ”حدیث نیت“، اکھو اندی اے۔ جیہدا طریق انخ اے:

عن امیر المؤمنین الی حفص عمر بن الخطاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ قال سمعت

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم يقول انما الاعمال بالنيات وانما لکل امریء ما

نوی فمن کانت هجرته الى اللہ ورسوله فھجرته الى اللہ ورسوله ومن كانت

هجرته الى الدنيا لیصیبها او امریء ینكھا فاھجرته الى ما هاجر اليه۔

امیر المؤمنین حضرت عمر بن الخطاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ (حضرت حفصہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا دے ابا جی) اللہ انہاں کو لوں راضی ہویا، فرمادنے نیں کہ میں اللہ دے رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم توں سُنیا آپ فرمادنے ہے کیسی:

”کوئی شک نہیں کم یاں عملاں دی بنیاد نیتاں تے وے تے ہر اک لئی اوہو ای کچھ اے

جہدی اوہنے نیت کیتی اے تے جس نے نیت کیتی اپنی بھرت دی اللہ تے اوہدے رسول صلی

اللہ علیہ وآلہ وسلم مقبول ول اوہدی بھرت اللہ تے اوہدے رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ول ای

جائے گی تے جس نے نیت کیتی اپنی بھرت دی تاکہ دنیا کماوے یا پھر کے زنانی نال نکاح

کرے تے اوہدی بھرت اوسے ای پاسے سمجھی جاوے گی جہدی اوہنے نیت کیتی۔“ ۲۶

ایں حدیث نوں حدیث دیاں ہو رکتاباں وچ وی بیان کیتا گیا اے۔ مثلاً سنن ترمذی، سنن نسائی،

سنن ابن ماجہ، منند الحمیدی، ابن الجارود، المؤطا، مندر امام ابن حبان، امام نبیقی ورگے مسلم الثبوت تے اپچے

درجے دے محدثین نے ایہنوں نقل کیتا اے۔

محمدین نے ایں حدیث نوں بنیادی حدیثاں وچ شامل کیتا اے جہناں اُتے دین اسلام دار و مدار

اے۔ محمدث ابو داؤد دا قول اے پئی لکھاں حدیثاں دے خزانے وچوں دین اُتے عمل کرن لئی صرف چار حدیثاں

تے اوہناں وچوں اک ”انما لاعمال بالنيات“ اے۔ حضرت امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ تے حضرت امام احمد نے

فرمایا اے پئی ایس حدیث وچ علم دین دا اک تھائی حصہ اے ایس لئی دین دے عملاء دیاں تن قسمان نیں:
 ☆ دل دے اعمال ☆ زبان دے اعمال ☆ باقی عضوؤں دے اعمال
 ایس حدیث وچ دل دے اعمال یعنی نیت دا ذکر اے۔

ایس توں بعد حدیث داشان نزول جیبہ دے وچ حدیث دی صحت پارے حضرت عبداللہ بن مسعود رضی اللہ تعالیٰ عنہ دا واقع ”مہاجر ام قیس“ دے حوالے نال وضاحت کیتی اے۔ فیر شرح حدیث دے سرناویں بڑے کھلاروں رنگ وچ حدیث دی تشریح کردے نیں عملاء دے نال نیک نیتی، خلوص تے عمل دا صرف اللہ پاک لئی ہونا بیان کیتا اے۔ قرآن مجید دی آیتیاں درج کر کے گل نوں ہور زیادہ مستند کیتا گیا اے:

(۱) لَنْ يَنْالَ اللَّهُ لِحْوْمَهَا وَلَا دَمَاءَهَا وَلَكِنْ يَنْالَهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ۔ (آل جمع ۳۷)

”اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ الْمُبْلِغُ إِلَيْكُمْ وَمَا تَرَكُوا مِنْ دِينٍ إِنَّمَا يَرَكُونَ بِمَا كَانُوا بِهِ يَوْمَ الْحِجَّةِ إِذَا حَنَّ إِلَيْكُمْ مُّهَاجِرِينَ“
 دلائل دا) تقویٰ پہنچ دا اے۔“

(۲) اَنَا نَطْعِمُكُمْ لَوْجَهِ اللَّهِ نَرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شَكُورًا۔ (الدھر) ۳۸

”بے شک اسیں تھانوں صرف اللہ واسطے کھانا کھوانے آں نہ سانوں تھاؤے کو لوں کے بدلتے نا ای کے شکر گزاری دی لوڑ اے۔“

ایس حدیث دی وضاحت ائمہ قرآن مجید دیاں آیتیاں درج کر کے اپنی تشریح نوں مؤقتے معابر بنایا گیا اے۔
 ایسے طرح کہیاں تھاواں اُتے مختلف حدیث مبارکہ دی درج کیتیاں نیں ایسے طرح ہتھے دی اک حدیث لیاندی اے:

انَّ اللَّهَ لَا يَنْظَرُ إِلَيْكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَلَكُنْ يَنْظَرُ إِلَيْكُمْ قُلُوبُكُمْ وَاعْمَالُكُمْ۔

ایس توں بعد بھرت تے، مصادر دے سرناویں بڑھ تفصیل نال بھرت کرن والے مہاجر ام قیس ”دی نیت پارے گل کیتی اے ایہناں داناں تے کچھ ہور سی پر ایہہ اک عورت ”ام قیس“ دے نال نال مشہور ہو گئے۔ مہاجر ام قیس نے ملے توں مدینے نوں بھرت کیتی پر ایہہ بھرت نہ تے کافراں توں نگ آکے کیتی گئی سی تے نہ ای مدینے وچ نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی کشش تے ایمان دی حفاظت دی نیت نال کیتی گئی بلکہ اک عورت نال نکاح کرن دے مقصد ائمہ کیتی گئی تاں اوس شخص دے ایڈے وڈے، چنگے تے اعلیٰ کم نوں رڑ کیتا گیاتے فی سبیل اللہ (اللہ دی راہ وچ) یا لوجه اللہ (اللہ دی خاطر) یا الرضاۓ اللہ (اللہ دی خوشی لئی) دی اہمیت نوں نمایاں کیتا گیا اے۔

فیر حضرت امام غزالی رحمۃ اللہ علیہ دے حوالے نال عملاء دیاں تن قسمان طلاعات، معاصی تے مباحثات دا ذکر کیتا اے۔ دُنیاوی کماں وچ نیت دا ثواب وی مولانا روم دی مثنوی دی حکایت دے ذریعے نال گل کیتی اے نالے مسلم شریف دی حدیث جہنوں حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے

روایت کیتا پئی روز قیامت اللہ تعالیٰ سمجھناں توں پہلاں جس آدمی دا حساب کتاب کرے گا اوہنوں ایساں ساریاں نعمتاں یاد کروان توں بعد پچھیا جائے گا توں میرے لئے کیہ کیتا؟ اوہ اپنی جانی قربانی دی گل کرے گا اللہ آکھن گے توں بہادر اکھوان لئی ایہہ کم کیتا سی ایسے طرح عالم، عمل دی ریا کاری تے علمی تکبیر پاروں تے سخنی دا کھلا کے سخاوت کرن پاروں انجام وی جہنم دی اگ ای ہووے گا۔ ایسے طرح نیت دے حوالے نال مختلف حکایتاں تے اقوال درج کردیاں چنگے عمل لئی چنگی نیت نوں ضروری فرار دتا اے۔ ایس طرح پروفیسر صاحب ہوراں ایس حدیث بارے ویہہ 20 صفحیاں وچ گل مکائی اے آخر تے حواشی تے حوالے دی درج کئی نیں۔

ایس طرح ”چاہی حدیثاں“ دے مجموعے دیاں سبھ حدیثاں دی تشریح تے تو پنج بڑے عالمانہ تے فاضلانہ رنگ وچ کیتی گئی اے دین تے شریعت وچ ورتے جان والے الفاظ تے اصطلاحاں دی وضاحت، حدیث مبارکہ دی روایت کرن والے روایاں بارے چھان پچھک غرض ہر حوالے نال گل نوں معتبر تے مستند بنان دا پر بندھ کیتا گیا اے۔ اسیں دیکھنے آں پئی پروفیسر شیر حسین ہوراں ”چاہی حدیثاں“ دے سرناویں پیٹھ حدیث مبارکہ دی تشریح تے وضاحت لئی بڑا افضلی کم کر دتا اے جیہڑا سینٹر سے صحیاں اُتے مشتمل اے۔ مصادر تے منابع دے حوالے نال وی ایہہ کم ڈاہڈا ہم تے معتبر اے۔ ہن ساڑی اکو آس تے سدھراے پئی اوہناں دی ایہہ کوشش و کاؤش طباعت دے مرحلیاں توں گذر کے بہت جلد ساڑے سمجھ وچ آوے۔

ایس طرح اسیں ایہہ اندازہ لاسکنے آں پئی ”اربعین“، ”چالیس احادیث“ یا پنجابی وچ ”چہل حدیث“ یا ”چاہی حدیثاں“ دی روایت مذہب توں لیکے ہن تکیر جاری و ساری اے جدوں تکیر عامتہ الناس نوں حدیث مبارکہ توں استفادہ کرن دی لوڑ محسوس ہووے گی عام طور تے عمل وچ راہنمائی لئی لوک احادیث مبارکہ دے مختصر مجموعے ”چہل حدیث“ نوں ضرور لکھ سامنے رکھن گے تا نجے رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم دے فرمان مبارک دی تقلیل وی ہو جائے جیہدے وچ اوہناں چاہی حدیثاں یاد کرن، یاد کروان تے اگے لوکاں تکیر اپڑان دی پرینادتی اے۔ نالے لوکاں دے عقائد و اعمال دی اصلاح وی ہو جائے۔

حواشی:

- ۱۔ بشیر حسین ناظم، مضمون ”تراجم“، مشمولہ پنجابی زبان اور اس کی مختصر تاریخ، مرتبہ: ڈاکٹر انعام الحق جاوید، (اسلام آباد: مقتدرہ قومی زبان، ۱۹۹۷ء)، ص: ۲۲۳۔
- ۲۔ الیضا، ص: ۲۲۸۔
- ۳۔ محمد الحسن بھٹی، تذکرہ مولانا غلام رسول قلعوی، قلعہ میہاں سنگھ (گوجرانوالہ)؛ (مولانا غلام رسول ویفیر و سوسائٹی، ۲۰۱۲ء)، ص: ۵۰۱-۵۰۲۔

- ۱۔ ریاض احمد شاد، (ڈاکٹر)، ”صدیق لالی دتی حیاتی تے شاعری وچ اسلامی رنگ“، مجلہ کھون (پندرھویں صدی ہجری نمبر)، (لاہور: شعبہ پنجابی، پنجاب یونیورسٹی)، ص: ۲۰
- ۲۔ ایہہ مضمون شاید ڈاکٹر ریاض احمد شاد ہو رال دی پی اتھگ۔ ڈی ڈگری دے حصول توں پہلاں دا اے الیں ائی حوالے وچ بریکٹ وچ ڈاکٹر لکھیا۔
- ۳۔ محمد سلطن بھٹی، تذکرہ مولانا مسیحی الدین لکھوی، حالات، خدمات، خاندان، (لاہور: مکتبہ اسلامیہ، ۲۰۱۵ء)، ص: ۱۱۲
- ۴۔ بحوالہ ڈاکٹر شہباز ملک، پنجابی کتابیات، اسلام آباد: (اکادمی ادبیات پاکستان، ۱۹۹۱ء، اندرج نمبر ۳۰۸۷)، ص: ۲۳۵
- ۵۔ محمد صدیق فاروقی، چہل حدیث فاروقی، (فیروز پور انڈیا: فیض بخش سٹیم پرلیس، ۱۹۰۸ء)، ص: ۱
- ۶۔ ایضاً، ص: ۲
- ۷۔ ایضاً، ص: ۲
- ۸۔ ایضاً، ص: ۳
- ۹۔ ایضاً، ص: ۳
- ۱۰۔ ایضاً، ص: ۴
- ۱۱۔ ایضاً، ص: ۵
- ۱۲۔ ایضاً، ص: ۶
- ۱۳۔ ایضاً، ص: ۷
- ۱۴۔ ایضاً، ص: ۱۱
- ۱۵۔ ایضاً، ص: ۱۲
- ۱۶۔ ایضاً، ص: ۱۵
- ۱۷۔ ایضاً، ص: ۱۶
- ۱۸۔ ایضاً، ص: ۱۷
- ۱۹۔ ایضاً، ص: ۱۹
- ۲۰۔ ایضاً، ص: ۲۰
- ۲۱۔ ایضاً، ص: ۲۱
- ۲۲۔ ایضاً، ص: ۲۵
- ۲۳۔ ایضاً، ص: ۲۷
- ۲۴۔ ایضاً، ص: ۲۸
- ۲۵۔ ایضاً، ص: ۳۵
- ۲۶۔ ایضاً، ص: ۳۷

- ۲۷۔ ایضاً، ص: ۷۱
- ۲۸۔ ایضاً، ص: ۳۱
- ۲۹۔ ایضاً، ص: ۳۵-۳۶
- ۳۰۔ ایضاً، ص: ۲۸
- ۳۱۔ ایضاً، ص: ۳۳
- ۳۲۔ امین خیال، مٹھڑے نے بول، ایضاً، ص: ۲
- ۳۳۔ ایضاً، ص: ۱۰
- ۳۴۔ ایضاً، ص: ۲۸
- ۳۵۔ ایضاً، ص: ۳۹
- ۳۶۔ شبیر حسین، پروفیسر، چالہی حدیثان، (لاہور: تصور پبلشرز، (زیر طبع)، ص: ۲۷
- ۳۷۔ ایضاً، ص: ۲۸
- ۳۸۔ ایضاً، ص:

مأخذ:

- ۱۔ بھٹی، محمد سعیف، تذکرہ مولانا غلام رسول قلعوی، قلعہ میہاں سنگھ (گوجرانوالہ): مولانا غلام رسول ولیفیر و سوسائٹی، ۲۰۱۲ء۔
- ۲۔ ریاض احمد شاد، (ڈاکٹر)، ”صدیق لالی دتی حیاتی تے شاعری وچ اسلامی رنگ“، مجلہ کھون (پندرھویں صدی ہجری نمبر)، لاہور: شعبۂ پنجابی، پنجاب یونیورسٹی۔
- ۳۔ شبیر حسین، پروفیسر، چالہی حدیثان، لاہور: تصور پبلشرز، (زیر طبع)۔
- ۴۔ شہباز ملک، ڈاکٹر، پنجابی کتابیات، اسلام آباد: اکادمی ادبیات پاکستان، ۱۹۹۱ء۔
- ۵۔ فاروقی، محمد صدیق، چہل حدیث فاروقی، فیروز پور انڈیا: فیض بخش سٹیم پریس، ۱۹۰۸ء۔
- ۶۔ ناظم، شبیر حسین، مضمون ”ترجم“، مشمولہ پنجابی زبان اور اس کی مختصر تاریخ، مرتبہ: ڈاکٹر انعام الحق جاوید، اسلام آباد: مقتدرہ قومی زبان، ۱۹۹۷ء۔

